

ÇOCUKLARA YÖNELİK PİYANO EĞİTİMİ BAŞLANGIÇ METOTLARI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Yrd. Doç..Dr. Elif Güven
Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesi
Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı,
eguyen@balikesir.edu.tr

Yrd. Doç. Dr. Deniz Beste Çevik
Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesi
Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı,
beste@balikesir.edu.tr

Yrd. Doç. Ebru Güner Canbey
Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı
gunerebru@hotmail.com

Yrd. Doç. Esra Kınıklı Snapper
Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı
esrakinikli@gmail.com

Özet

Piyano eğitimine başlangıç aşaması, öğrencinin ilerleyen yıllarda gereksinim duyacağı temel davranışların kazandırıldığı bir dönemdir ve bu nedenle büyük önem taşımaktadır. Bu süreçte öğrencinin ilgisi ve yeteneği yanında öğretmenin ilk derslerde izleyeceği yöntem de önem taşımaktadır. İlk derslerde amaç, piyanoda doğru oturuş, fa ve sol anahtarlarının öğrenilmesi, her iki elin klavye üzerinde doğru tutuluşu, nota, sus değerlerinin, hız ve nüans gibi gerekli terimlerin öğrenilmesidir (Ercan, 2008). Tüm bu davranışlar kazandırılmaya çalışılırken, bir yandan da çeşitli materyallerle özellikle küçük yaştaki öğrencilerin ilgisini çekecek biçimde piyano çalma becerilerinin geliştirilmesi gerekmektedir. Ülkemizde ve dünyada bu amaçla çocuklara yönelik olarak yazılmış çok sayıda başlangıç metodu bulunmaktadır. Bu bağlamda, bu çalışmada, ülkemizde ulaşılabilen çocuklara yönelik piyano başlangıç metotlarının çeşitli davranışları kazandırma bakımından incelenip değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın modeli betimsel yöntemlerden tarama modelidir. Araştırma sonucunda, başlangıç metotlarının piyano eğitiminin temelini oluşturan çeşitli davranışları kazandırma yönünden durumları değerlendirilerek, piyano eğitimcilerine yol gösterici olabilecek öneriler geliştirilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Piyano Eğitimi, Piyano Eğitimi Başlangıç Metotları.

AN INITIAL EVALUATION OF METHODS OF TEACHING PIANO FOR CHILDREN

Abstract

The stage of starting to the education of piano is a period that the student will need to win the fundamental attitude in later years, thus has a great importance. In this period, in addition to student's interest and ability, teacher's method that he/she will use in the first lessons, have a great importance. In first lessons, The aim is sitting accurately while using the piano, learning the treble clef and bass clef, keeping both hands on keyboard accurately while playing the piano, learning, the necessary terms such as; note, silence values, velocity and nuance (Ercan, 2008). While trying to give all of these behaviors as well as with various materials piano playing, especially to attract younger students, their skills need to be developed. There are a number of initial method for this purpose are written for children in our country and in the world. In this context, in this study can be accessed in our country for children to gain in terms of behaviors examined a variety of methods to evaluate the starting piano. This model is the scanning model of the descriptive methods of the research model. As a

result, in terms of initial evaluation of the methods to gain a multitude of behaviors that form the basis piano education, piano guiding educators to develop recommendations that might be studied.

Key- words: The Education of Piano, The initial methods of the Education of Piano.

GİRİŞ

Erken yaşlarda piyano eğitimine başlamak önem taşımaktadır. Piyano dersinin amacı, çocuğun dersten zevk alarak çalmasını sağlamaktır. Piyano öğretmeni, çocukların başarılı olmalarını sağlamanın yanında, onların fiziksel, kişisel, sosyal ve psikolojik gelişimlerine de yardımcı olmalıdır (Alpiner, 1951; Collins, 1996; Kaesler, 2002).

Piyano eğitimcisi için, piyano dersini işlerken izleyeceği yöntem çocuğun yaşı kadar önem taşımaktadır. Programlı şekilde piyano eğitimine başlama yaşı, çocuğun olgunluk ve gelişim göstereceği 6-7 yaşlarıdır. Uszler ve ark. (2000), okul öncesi çağıdaki piyano eğitimine başlama yaşının 4 ile 6 yaş arasında olduğunu belirtmektedir (s. 35). Okulöncesi piyano metotlarının yazarları tarafından da bu yaş sınırları kabul edilmektedir (Bastien, 1995; Barden vd., 1999). Bununla birlikte, çocukların bireysel farklılıklarından dolayı yaş sınırları, daha erken senelerde de olabilmektedir. 5-6 yaşlarındaki bir çocukla ders süresi 15-20 dakikadan fazla olduğu takdirde ilgileri dağılabilir ve dersten sıkılabilirler. Bu noktada çocuğun yaşı ve yeteneği önemli rol oynamaktadır. Bu bakımdan, piyano öğretmeni, erken dönem başlangıç piyano öğrencisinin ilgisini çekebilecek ve derse odaklanmasını sağlayabilecek yeterliğe sahip olmalıdır (Lee, 2002; Gültek, 2010).

Metot, kelime anlamı olarak, bir şeyleri başarabilmekteki modeli sistematik olarak ifade etmektir (Huang, 2007). Eğitimde kullanılan anlamı ile, birisine bir şeyleri öğretmenin yoludur (Uszler vd., 2000, s. 339). 19. yüzyıla kadar çoğu metotta, öğrencilerin teknik yönden gelişimlerine yardımcı olabilecek egzersizler, etütler vb. var iken, öğretmenlerin müziğin temel yapılarını nasıl öğretecekleri üzerinde durulmamaktadır. Ancak, 20. yüzyıl ile piyano metotlarında, deşifraj ve ritmik tecrübe vb. müziğin temel yapılarına daha sistematik olarak dikkat edilmeye başlanmıştır (Uszler vd., 2000). Literatürde piyano metotlarının tarihine (Piersel, 1970; Reddick; 1970; Thompson, 1997); çeşitli yaş grupları için piyano metotlarının içeriklerinin analizlerine (Alpiner, 1952; Brubaker, 1996; Whitlock, 2002; Li, 2004; Ko, 2005) yönelik araştırmalar mevcuttur.

Piyano metotları, yaş gruplarına ve dolayısı ile seviyelere göre oluşturulmaktadır (Coats, 2006). Her öğrencinin bireysel öğrenmesi farklı farklı olduğundan kullanılan her piyano metodu da her çocuk için uygun olmayacaktır (Crouse, 1992; Manus, 1996). Bu açıdan, iyi bir piyano eğitimcisi olmak, öğrenim metotlarını bilerek öğretmeyi gerekli kılmaktadır (Chang, 2009). Başlangıçta kullanılacak piyano eğitimi metotları, sade ve anlaşılabilir nitelik taşımalıdır. Aksi takdirde, çocuk bu yükün altında dikkatini toplayabilmekte zorluklar yaşayabilecektir (Ercan, 2008). Buna ilaveten, metotların seçilmesi, öğretim açısından önemli olmakla birlikte, şüphesiz ki, öğretmenin eğitimi de önemli rol oynamaktadır (Coats, 2006). Bununla birlikte, piyano eğitimi süresince metotların seçimi, dersin verimliliği açısından büyük önem taşımaktadır. Öğretmenin bu noktada, çocuğun kişilik özelliğini (el yapısı, anlatılanları hızlı ve/veya yavaş algılaması, sağ ve sol eldeki sorunlar vb.) detayları dikkatlice belirlemelidir. Piyano eğitimcisi, pek çok metodu araştırarak değerlendirebilmeli, daha etkili bir ders için tek bir metotla sınırlı kalmamalıdır. Bu da, çocuğun seviyesine uygun metotların takip edilmesi bakımından gereklidir. Yapılan bir araştırmada, piyano başlangıç metotlarının, hedef davranışların kazandırılması aşamasında nitelikli çalışmalara hizmet ettiği ortaya çıkarılmıştır (Hodder, 2000). Diğer bir çalışmada, öğretim metotlarının geniş bir yelpazede olmasının gerekliliği üzerinde durulmaktadır (Colwell & Goolsby, 2002; Crouse, 1992).

Çocuklara yönelik başlangıç piyano metotlarının etkililiği müzik eğitimi alanında çok fazla araştırılmamıştır. Uszler'e (1992) göre, "piyano metotların çeşitliliğine rağmen, metotlarının etkililiğine yönelik bilimsel araştırmalara yeterince yer verilmemektedir. Bundan dolayı, bu alanda bu tür çalışmalara yer verilmesi gerekmektedir" (s.587). Bu bağlamda, bu çalışmada, piyano başlangıç metotları ve metotlar içerisindeki temel, teknik ve diğer hedef davranışların tespit edilerek incelenip, çocukların piyano eğitimleri boyunca farklı başlangıç piyano metotlarının kullanımının önemini ortaya çıkarılması amaçlanmaktadır. Bu sayede, araştırma, hem öğrencilerin hem de eğitimcilerin faydalanabilecekleri bir çalışma oluşturmak amacını taşımaktadır.

Sınırlılıklar

- Bu çalışma, çocuklara yönelik piyano başlangıç metotları ile sınırlıdır.
- Bu çalışma, Sevinç Ereren'in "Kolay Piyano", Fritz Emonts'un "Avrupa Piyano Metodu", John Thompson'ın "Easiest Piano Course", Denes Agay'ın "Learning to Play Piano", Didem Gezek ve Elvan Gezek'in "Piyano Çalmayı Öğreniyorum", Nail Yavuzoğlu'nun "Temel Piyano Eğitimi", Eileen O'Brien ve John C. Miles'in "İlk Piyano Kitabım", Yalçın İman'ın "On Yaş Altı Çocuklar İçin Piyano Metodu", Yalçın İman'ın "Piyano Metodu" ve Ümit Sürekli'nin "Arkadaşım Piyano" metotlarının incelenmesiyle sınırlıdır.

YÖNTEM

Araştırma, inceleme ve tarama yöntemi ile gerçekleştirilmiştir.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini, yayımlanmış ve ulaşılabılır olan çocuklara yönelik piyano başlangıç metotları oluştururken; araştırmanın çalışma grubunu, Sevinç Ereren'in "Kolay Piyano", Fritz Emonts'un "Avrupa Piyano Metodu", John Thompson'ın "Easiest Piano Course", Denes Agay'ın "Learning to Play Piano", Didem Gezek ve Elvan Gezek'in "Piyano Çalmayı Öğreniyorum", Nail Yavuzoğlu'nun "Temel Piyano Eğitimi", Eileen O'Brien ve John C. Miles'in "İlk Piyano Kitabım", Yalçın İman'ın "On Yaş Altı Çocuklar İçin Piyano Metodu", Yalçın İman'ın "Piyano Metodu" ve Ümit Sürekli'nin "Arkadaşım Piyano" metotları oluşturmaktadır.

Verilerin Toplanması

Araştırma için kullanılacak metotlar hem piyano öğretim elemanlarının görüşleri doğrultusunda hem de yayımlanan metotların araştırılarak ulaşılabilenleri doğrultusunda araştırma kapsamına alınmıştır.

Verilerin Çözülmesi

Araştırma kapsamını oluşturan metotların değerlendirilebilmesi için, tarama ve inceleme yöntemleri kullanılmıştır. Metotların içeriğinde yer alan temel ve teknik davranışlar ile diğer hedef davranışlar incelenerek tablolar halinde sunulmuştur. Tabloda yer alan metotlardan, temel ve teknik davranışların mevcut olup/olmadıkları frekans ve yüzdelik olarak ifade edilmiştir.

BULGULAR

Tablo 1: Metotlara İlişkin Temel Ve Teknik Davranışların Dağılımları

Metotlar	Doğru oturuş ve duruş		Sağ ve sol elin tanımlaması, parmak numaraları		Ellerin Piyanodaki konumu		Öğretmen Eşliği		Temel Müzik Bilgilerinin Açıklanması		Çift ağı ile Başlama		Gam Çalışmaları		Legato ve staccato çalışmaları		Çift ses ve Akor Çalışmaları		Resimlerle Destekleme	
	Var	Yok	Var	Yok	Var	Yok	Var	Yok	Var	Yok	Var	Yok	Var	Yok	Var	Yok	Var	Yok	Var	Yok
Kolay Piyano	X		X		X		X		X		X		X		X		X		X	
Avrupa Piyano Metodu		X		X		X		X		X		X		X		X		X		X
Easiest Piano Course		X	X			X	X		X		X		X		X		X		X	
Learning to Play Piano	X		X		X		X		X		X		X		X		X		X	
Piyano Çalmayı Öğreniyorum	X		X		X		X		X		X		X		X		X		X	
Temel Piyano Eğitimi		X	X			X		X		X		X		X		X		X		X

İlk Pişano Kitabım	X		X		X			X	X		X		X		X		X		X	
On Yaş Altı Çocuklar İçin Pişano Metodu	X		X		X			X	X		X		X		X		X		X	
Pişano Metodu	X			X	X			X	X		X		X		X		X		X	
Arkadaşım Pişano	X		X		X			X	X		X		X	X		X		X		X
f	7	3	8	2	7	3	4	6	9	1	10	-	8	2	9	1	9	1	10	-
%	70	30	80	20	70	30	40	60	90	10	10	0	80	20	90	10	90	10	10	0

Tablo 1’de görüldüğü gibi incelenen metotların %70’inde piyanoda doğru duruş ve oturuş pozisyonları bulunmakta, %30’unda ise bulunmamaktadır. Doğru oturuş ve duruş pozisyonu bazı metotlarda çocukların ilgisini çekebilecek resim ya da fotoğraflar kullanılarak belirtilmiş, bazı metotlarda ise yalnızca yazılı bilgi verilmesi yeterli görülmüş, bu konuda görsel öğelere yer verilmemiştir. Bir metotta, doğru oturuş yanında yanlış olana da yer verilmiş, bir diğer metotta ise, doğru oturuş pozisyonunu gösteren resimlerin öğrencilere boyama ödevi olarak verilebileceği belirtilmiştir.

Metotların %80’inde sağ ve sol el tanıtılmış, parmak numaraları hakkında bilgi verilmiştir. %20’sinde ise bu bilgiler bulunmamaktadır. Metotların %70’inde ellerin piyanodaki konumundan bahsedilmiş, %30’unda ise bahsedilmemiştir. Bu bilgiler ise, çizilen resimler ya da fotoğraflar yardımıyla verilmiştir.

Öğretmen eşliğı, incelenen metotların yalnızca %40’ında bulunmakta olup, %60’ında ise bulunmamaktadır. Bu eşlikler daha çok başlangıç aşamasında, öğrencilerin sınırlı sayıda ses ile çaldığı düzeyde düşünülmüş, ilerleyen çalışmalarda eşliklere yer verilmemiştir. Buna ilaveten bazı metotlarda ise, dört el çalışmalarına yer verilmiştir.

Metotların %90’ında temel müzik bilgilerine yer verilirken, %10’una ise yer verilmemiştir. Bu bilgiler bazı metotlarda parçaların içerisinde yeri geldikçe sistematik olarak açıklanmış, bazı metotlarda ise ayrı bir bölüm halinde sunulmuştur.

İncelenen metotların tamamında öğretime çift açkı ile ve orta do yöntemi ile başlanmıştır. Ancak ilerleme hızları farklılık göstermektedir. Bazı metotlarda orta do üzerinde kapsamlı çalışmaların ardından sağ ve sol elde re ve si notalarına geçilmiş, bazılarında ise bu geçiş daha hızlı yapılmıştır.

Gam çalışmaları metotların çoğunluğunda bulunmakla birlikte (%80), bazı metotlarda bu çalışmalara yer verilmemiştir (%20). Bazı metotlar tüm diyezli ve bemollü majör gamlara ve bazı minör gamlara yer verirken bir kısmı yalnızca do majör, sol majör ve fa majör çalışmalarına yer vermektedir.

İncelenen metotların %90’ında staccato ve legato çalışmalarına yer verilirken; %10’unda ise bu çalışmalara yer verilmemiş ve yalnızca non-legato çalışmalar yapılmıştır. Yine aynı metotlarda, çift ses ve akor çalışmaları bulunmaktadır. Staccato ve legato çalışmalara yer vermeyen metotlarda ise bu çalışmalar da bulunmamaktadır.

Metotların tamamında yapılan çalışmalar resimlerle desteklenmiştir. Bazı metotlarda bu resimler oldukça fazla ve çok renkli iken bazılarında daha az ve siyah beyaz olarak yer almaktadır. Bazı metotlarda resimlerle desteklenen farklı etkinlikler, oyunlar ve boyama çalışmaları bulunmaktadır. Ayrıca, konu anlatımı ve temel müzik bilgilerinin kazanılmasını hedefleyen çalışmalarda resimlerin kullanıldığı kitaplar bulunmaktadır. Ancak bazı metotlarda resimler yalnızca parçaların isimleriyle uyumlu olarak kullanılmış, görsel öğeler oldukça zayıf kalmıştır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Çocuklara yönelik bazı pişano metotlarının incelenip ele alındığı bu çalışmada, pişano eğitimine yönelik temel davranışlar ile metotlarda yer alan bazı öğeler değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda, metotların çoğunluğunda piyanoda doğru duruş ve oturuşun nasıl olması gerektiğı, resimler ya da yazılı açıklamalarla

anlatılmış, sağ el ve sol el tanıtılarak parmak numaraları ellerin piyanodaki konumunun nasıl olması gerektiği üzerinde durulmuştur.

İncelenen metotların büyük çoğunluğunda temel müzik bilgileri açıklanmış, gam çalışmalarına, legato ve staccato çalışmalarına, çift ses ve akor çalışmalarına yer verilmiştir. Metotların tamamında çift açkı ile başlanmış, ancak bazı metotlar orta do yöntemi ile her iki elde birinci parmak ile başlarken, bazılarında üçüncü parmaklar başlangıç noktası olarak alınmıştır. İki el birbirinden uzak konumda öğretime başlanan eski tip metotlarda başlangıçta ayrı ayrı çalıştırılan ellerin birleştirilmesi ve dikkatin iki dizek üzerine odaklaştırılması sorun yaratmaktadır. Piyanoya yeni başlayan öğrencilere, iki elde farklı parmaklar kullanmak hem ters gelmekte, hem de temel davranışların en önemli öğelerinden biri olan doğru el tutuşunun denetimi aksamaktadır. Orta do metodunda ellerin yan yana oluşu doğru el konumunun yerleştirilmesine olanak sağlamakta olup, bu sayede, fa anahtarını ve nota okuma adeta kendiliğinden öğrenilmektedir (Çimen, 1995). Bu nedenle, metotların tamamında orta do yöntemi ile başlanmış olması önemli görülmektedir.

Yine tüm metotlarda görsel olarak resimlerle destekleme bulunmaktadır. Ancak, bazı metotlarda görsel öğelerle bir takım çalışma yapraklarına ve çalınan parçaları destekleyici etkinliklere yer verilirken, bazılarında bu tip çalışmaların oldukça zayıf olduğu göze çarpmaktadır. “Uygulamalar, söz konusu görsel çalışmaların, küçük yaştaki piyano öğrencilerinin dikkatini çekerek, dikkatlerini sürekli canlı tuttuğu ve onları güdülediği, kavramları somutlaştırarak anlaşılması zor olan kavramları basitleştirdiği, şekiller yoluyla bilginin düzenlenmesini ve alınmasını kolaylaştırdığı, sonuç olarak etkili, kalıcı öğrenmeyi sağladığını göstermiştir” (Eğilmez, 2009).

Son dönemde yazılan metotlarda öğretmenin öğrenci ile birlikte çalışması da sıklıkla yer verilen bir yöntemdir. Bu yöntem, hem öğrencinin doğaçlama becerisini geliştirmekte (Ünal, 2006) hem de öğrencinin doğal olarak doğru ve güzel çalabilmesine yardımcı olmaktadır (Kasap, 2005). İncelenen metotların çoğunda, öğretmen eşliğine yer verilmemiştir. Öğretmen eşliğinin bulunduğu kitapların çoğunda ise, bu çalışmalar yalnızca başlangıç düzeyinde verilmiştir. Bu bağlamda, bu çalışmalara metotlarda yer verilmesi önemli görülmektedir.

Sonuç olarak, tüm metotların bazı eksik yönleri bulunmakla birlikte bir başlangıç metodunda bulunması gereken özellikleri büyük ölçüde taşıdıkları söylenebilir. Bu çalışmada incelenen metotlar ülkemizde çocuklara yönelik başlangıç piyano eğitiminde sıklıkla kullanılan ve kolayca ulaşılabilen metotlardır. Bu nedenle, tüm bu metotların piyano eğitiminde kullanım amacına ve yaş grubuna uygun olduğu düşünülebilir. Ancak piyano eğitiminde en önemli görev piyano öğretmenine düşmektedir. Öğretmen öğrencisinin yaşına, daha önceki müzikal geçmişine ve müzik yeteneğine bağlı olarak farklı metotlar seçebileceği gibi, birkaç metodu aynı anda da çalıştırabilir. Yalnızca metoda bağlı kalmak yerine kendi geliştireceği yöntemlerden ve etkinliklerden yararlanarak öğrencinin gelişimini destekleyebilir. Özellikle, çocuklar için düşünüldüğünde doğru metot seçimi yanında görsel egzersizler ve çeşitli oyunlarla desteklenen bir piyano eğitimi daha çabuk başarıya ulaştıracaktır. Bu nedenle piyano eğitimcilerine ülkemizde artık kolaylıkla ulaşılabilen bu metotları ve ileride basılacak olan yeni metotlarını takip etmeleri, yıllarca aynı metoda bağımlı kalmak yerine kendilerini sürekli yenilemeleri ve metotları belli kriterler içerisinde değerlendirerek kendilerine ve öğrencilerine en uygun olanları seçmeleri önerilmektedir.

Not: Bu çalışma 26-28 Nisan 2012 tarihlerinde Antalya’da 46 Ülkenin katılımıyla düzenlenmiş olan “3rd International Conference on New Trends in Education and Their Implications”da sözlü bildiri olarak sunulmuş olup, “Journal of Research in Education and Teaching” Bilim Kurulu tarafından yayınlanmak üzere seçilmiştir.

KAYNAKÇA

Alpiner, A. (1952). Piano class at the elementary school level: A foundation for other music study. Master’s thesis, University of Southern California.

Barden, C. H, Kowalchuk, G., & Lancaster, E. L. (1999). Music for Little Mozarts, Teacher’s Handbook 1 & 2. Van Nuys, CA: Alfred Publishing.

- Bastien, J. W. (1995). How to teach piano successfully (3rd ed.). San Diego, CA: Neil. A. Kjos Music Company.
- Brubaker, D. (1996). A history and critical analysis of piano methods published in the United States from 1796 to 1995 (keyboard, pedagogy). Doctoral dissertation, University of Minnesota.
- Chang, C. C. (2009). Fundamentals Of Piano Practice, 2nd Edition, s. 20.
- Coats, S. (2006). Thinking as you play. Bloomington, IN: Indiana University Press.
- Collins, A. (1996). Some whys, hows, and whats of preschool piano. In J. Lyke, Y. Enoch, & G. Haydon. (Eds.), Creative Piano Teaching, (pp. 37-50). Champaign, IL: Stipes Publishing.
- Colwell, R. J., & Goolsby, T. W. (2002). The teaching of instrumental music, Third Edition. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Crouse-Neth, A. S. (1992). A comparative analysis of method books used in the private piano lesson. Master's thesis, University of Kansas.
- Çimen, G. (1995). Piyano başlangıç metotlarına genel bakış. Orkestra Dergisi, sayı: 258.
- Eğilmez, H. O. (2009). Piyano eğitimi başlangıç aşamasında 6-8 yaş çocukları için kullanılması öngörülen öğrenmeyi hızlandırıcı ve pekiştirici görsel çalışmalar. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 22 (1), 71-88.
- Ercan, N. (2008). Piyano Eğitiminde İlke ve Yöntemler, Ankara: Sözkese Matbaası, s. 49-50.
- Gültek, B. (2010). Avrupa Piyano Metodu, Kullanım Klavuzu, Ankara, s. 5.
- Huang, F. T. (2007). Pre-school piano methods and developmentally appropriate practice, The Faculty of the Graduate School, Unpublished PhD Thesis, University of Missouri-Columbia, USA.
- Kaesler, N. (2002). Portraits of the ideal beginning piano student. Early Childhood Connections, 8 (1), 15, 24-26.
- Kasap, B. T. (2005). Suzuki piyano okulu metodu. İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt:6, Sayı: 10. 71-86.
- Ko, K. A. (2005). An investigation of the Beyer piano methods used in Korea. Doctoral dissertation, Columbia University Teachers College.
- Lee, M. T. (2002). Will the ideal piano teacher please stand up! Early Childhood Connections, 8 (1), 15, 26.
- Li, K. (2004). Usage and development of piano method books in Taiwan: Interviews and observations with piano teachers (China). Doctoral dissertation, The University of Oklahoma.
- Manus, M., & Dillon, B. (1996). A question for publishers: How is your adult method different from your children's method? Part I. Keyboard Companion, (1), 32.
- Piersel, D. T. (1970). Ornamentation as presented in method books, ca. 1790-1850. Doctoral dissertation, The University of Iowa.
- Reddick, J. F. (1970). Recital and treatise: A short survey of selected piano methods from Muzio Clementi to Tobias Matthay. Doctoral dissertation, The Florida State University.
- Thompson, D. B. (1997). Piano music in the South during the Civil War period, 1855-1870. Doctoral dissertation,

University of South Carolina.

Uszler, M. (1992). Research on the teaching of keyboard music. In R. Colwell (Ed.), Handbook of Research on Music Teaching and Learning: A Project of the Music Educators National Conference (pp. 584-593). New York, NY: Schirmer Books.

Uszler, M., Gordon, S., & Smith, S. (2000). The Well-Tempered Keyboard Teacher (2nd ed.). New York: Schirmer Books, s. 35.

Ünal, İ (2006). 6-8 yaş çocukları için piyano eğitimi veren kurumlarda öğretmenlerin başlangıç aşamasında, piyano öğretim yöntemlerinden biri olarak yaratıcı dramaya ilişkin görüşleri. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Whitlock, M. N. (2002). The application of music learning theory concepts to a notation-based piano method. Doctoral dissertation, University of South Carolina.